



KAYNAK

BALIKESİR HALKEVİ

İÇİNDEKİLER

30 Ağustos

30 Ağustos

Birgivi

Karasi Hükümetinin
Osmanlılar tarafından
zabtı

Köylü

C. H. Partisinin
Tekâmülü

Şevki Çamtepe

Avni Güler

Suphi Taşkent

Pr. Mehmet Ali Ayni

Ekrem Çavuldur

Avni Güler

Avukat Esat Budakoğlu

Azize Tözen

HALKEVLERİ DERGİLERİ

Halkevinin adı	Derginin adı	Kaç günde bir çıktığı
Adana	Görüşler	Aylık
Afyon	Taşpınar	»
Amasya	Yeşilirmak	»
Antalya	Türk Akdeniz	İki aylık
Bafra	Altın Yaprak	Aylık
Balıkesir	Kaynak	»
Bursa	Uludağ	Üç ayda bir
Burdur	Ölker	Aylık
Artvin	Çoruh	İki ayda bir
Denizli	İnanç	Aylık
Diyarbakır	Karacadağ	»
Elaziz	Altan	»
Eminönü	Yeni Türk	»
Eminönü	Halk bilgisi Haberleri	İki ayda bir
Kayseri	Erciyeş	Aylık
Eskişehir	Halkevi	»
Giresun	Aksu	»
Isparta	Ön	»
İzmir	Fikirler	15 günde bir
Kars	Doğuş	Aylık
Konya	Konya	»
Manisa	Gediz	»
Mersin	İçel	»
Merzifon	Taşan	»
Milâs	Yeni Milâs	»
Muğla	Muğla	»
Niğde	Akpınar	»
Niksar	Ölker	»
Trabzon	İnan	»
Samsun	19 Mayıs	»
Sinop	Dıranaz	»
Sivas	Orta yayla	»
Yozgat	Bozok	15 günde bir
Zonguldak	Kara Elmas	3 Ayda bir

İYESİ
T. F. SILAY

KAYNAK

Yayın Direktörü
ABDİ
Agabey Oğlu

BALIKESİR HALKEVİ

SA YI: 80

19 . 9 . 1939

YIL: 7

30 Ağustos

26 Ağustos 922 sabahı Afyon sırtlarında Türk milletinin büyük benliğinden doğan zafer güneşinin ilk pırıltıları, 30 Ağustos sabahı Dumlupınar tepelerinde bütün dünyaya şuaını yaymıştı.

Sırtların arkasından gürliyerek nara atan topların, konuşan tüfeklerin, parıldayan süngülerin zafer teraneleri, yılmaz Türkün yarattığı varlık Akdenizin köpük lü dalgaları arasında garba doğru akıp gidiyordu.

Tarihten öncedenberi esaret nedir bilmiyen Türk ırkının bağlanmak istediği hürriyeti karşısında asla buna tshammülü olmadığını, bütün mahrumiyetler içinde ölüme gülerek bakan Türk ordusunun zaferi bir kerre daha dünyaya kendini göstermişti.

Bütün aconda herkesin hürmetle selâmladığı büyük dahi ulu (Atatürkün) izinde koşan asil milletin kalkındığı, kükrediği ve nihayet süngüsü ile ıztiraplarını devirerek istiklâlne, evvelce mevcut ve sona kadar asla kaybetmiyeceğine and içtiği hürriyetine sarıldığı gündü.

Al atının üstünde yalın kılıç duran ve haykıran Ebedi Şefimiz Ulu (Atatürk) ün dünyanın her köşesinde çınlayan sesi (Ordular hedefiniz Akdenizdir ileri.) Ko-

mutasını ordusuna vermiş ve gürlemişti.

Coşkun kahramanların, yılmaz yüreklerin süngüleri işlemiş ve Dumlupınar tepelerinde parlamıştı.

Muazzam ve mücehhez ordular karşısında yılmadan savaşan ve yürekleri istiklâl, hürriyet çarpan Türk kahramanlarının savleti karşısında çelik kaleler devrilmiş ve bir tufan gibi hercümerç olmuş, tarihin her sahi fesinde binlerce zaferlerin en büyüğünü süngülerin ucu ile tarihe hak etmişti.

30 Ağustos, işte bu gün yeniden canlanan Türk istiklâli, Türk erlerinin kartallar kadar uçan, arslanlar gibi savaşan şecaat ve satvetinden doğmuştu.

30 Ağustos zaferi, Türk benliğinin iradesini itirazsız bütün dünyaya kabul ettirmiş, bir yolda bir asrı gösteren inkılâp hamlelerine ve tekâmüle temel atmış ve medeniyet kaynağı olan ulu sumuzu muasırlarına ulaştırmış ve bu günkü ölmez Türk haki miyetini kurmuştu.

30 Ağustos Dumlupınar meydan muharebesinde işleyen sünlerin zafer ışıkları Türklüğün

(Lütfen çeviriniz)

AVNİ GÜLER



bağlanmak istenen kollarını açmış, Türklüğün içten kaynayan benliği kükremiş coşmuş ve taşmış, istiklâl güneşini her yere saçmış, yılmaz Türk ordusunun kaynayan varlığına bütün dünya şaşmış, Lozan büyük konfransını emri vaki ile açmıştır

Anadolu kapıları, birbirine çatılmış süngülerle bu gün kapatılmıştı.

On yedi yıl evvel bu gün, güzel Anadolunun şirin dağları ve vadileri üzerine çökmüş ka bus bir daha gelmemek üzere

silip süprülmüş büyük kurtarıcının dönmez azmi, ünlü ordumuzun candan savaşı ve bütün Türk milletinin taşkın imanı ile yurdu muz, her şeyden azade gönüller kadar şenlenmişti.

Bu mukaddes günün yıl dönümünü candan takdis ederek acunun saygı ile yadettiği büyük lerimizi, ünlü ordumuzu ve bu dâhileri kudretleri temiz ve asil imanla dolu göksünden yaratan büyük Türklüğü candan saygı larımızla selamlarız.

30 Ağustos

Top sesleri bu sabah etti güneşle yarış,
Bağlı kalmış aslanın sesjydi bu haykırış.

Bir kızılık ağarttı yurdu güneşten önce,
Şaşırdı düşmen Türkü şaha kalkmış görünce.

«Teeş!» komutla bugün vatana güneş doğdu,
Yurt ufkunu kaplıyan karanlıkları boğdu.

Türk geçemez asla, bu siperden deniyordu,
Bunu söyliyen dünya şimdi utanıyordu.

Yıktı coşkun sel gibi bu çelikten engeli,
Her Türk bugün olmuştı vatan aşkına deli

Çınladı gökten bir ses, son bir komut «İleri!»,
Şahlandı Türk erleri düşman kaçtı yüzğeri.

Egemenlik güneşi yeniden doğuyordu,
Asıl Türk son düşmanı denizde boğuyordu.

İşte o günden başlar seni yaşatan şenlik,
Kakramanlar kanıla kuruldu Egemenlik.

Bu şen günü yaşarken hatırla dünkü günü,
Ey! asil Türk unutma günü kuran ÖLÜNÜ!

SÜPHİ TAŞKENT

Baikesir Büyükerinden:

BİRGİVİ

Yazan: Prof. Mehmet Ali AYNİ

Kibrin meşhur sebepleri yedidir.

1 - Bilgi, 2 - Amel ve taat, 3 - Soy, sop, 4 - Güzellik, 5 - Zenginlik, 6 - Bedenin kuvveti ve Şiddeti, 7 - Mansıb ve cah.

Fakat bu sebeplerin hiç biri başlı başına kibir için bir sebep teşkil etmez. Ancak cehaletle birleştiği vakit kibre sebep olur. O halde onların hepsi cehalete racidir.

BU SEBEPLERİN İLÂCI
NEDİR?

Kibrin en şiddetli sebebi bilgidir. Onun için ilâcı da gayet zordur. Zira ilmin Allah ve halk indinde kıymeti ve şerefi büyükdür. Nas yanında ilmi ile âmil olanlar he veçhile mergup ve makbuldür. Ilmin kibre sebep ol. maması için iki şey lâzımdır. Bunların birincisi: İlmi iyi temiz ve salih bir niyetle tahsil etmelidir. Talip Allahın rızasını kazanmak, hem kendi nefsinden ve hem halkdan cehli gidermek için ilmi öğrenmelidir. Eger ilmi dünya tamahı için öğrenmiş ise o âlimin mertebesi cahilin mertebesi derecesinden aşağı olur. Birgivi merhumun bu hususta naklettiği hadiselerin bazıları şunlardır.

1 - Bir kimse Allah rızası için okunacak ilmi dünya meta-hına nail olmak için okusa kıyamet gününde cennet kokusunu bulamaz.

2 - Âlimler iki sınıftır. Bi-

risi oldur ki Allah ona ilim vere, oda nasa bezleyliye, karşılığında ücret ve baha almıya, Bu sınıfa dahil olan âlimler için denizin balıkları ve yer yüzü ile havanın hayvanları Allahdan mağferet isterler.

İkinci sınıfa dahil olan âlimler onlardır ki Allah onlara ilim vere. Fakat onlar Allahın kullarından ilmi esirgerler ve karşılığında para isterler. Bu adamların kıyamette ağızlarına ateşten bir gem takılacaktır. Bir münadi de o adamları, Allah onlara ilim verdiği halde karşılığında bir ücret ve baha almışlardır diye teşhir edecektir.

3 - Ulema nas üzerine resullerin emirleridir, dünya mensuplarına ve hükümet işlerine karışmadıkça: Fakat sultanlarla düşüp kalkarlar ve dünya işlerine girerlerse muhakkak onlar resullere ihanet etmiş olurlar. O adamlardan ayrılınız ve uzak olunuz.

4 - Resulü ekreme sormuşlar:

İnsanların en şerirleri kimlerdir?

Ulemanın şerirleridir buyurmuşlar.

5 - Ahir zamanda abitler cahil, âlimler fasit olurlar.

6 - Bir âlim ilmile iftihar ederek ben âlimim dese. O muhakkak cahildir.

O halde insaf sahibi bir âlim

bundan sonra kendi amal ve ahvaline ibret ve teemmül ile bak tığı vakit ben nasıl âlimim diye bilir? İmdi ilim ile tekebbür cehli mahızdır.

İkincisi : Bilmek gerektirki kibir haramdır . Allahdan gayriye lâıyk değildir. Ve ona mahsus sıfattır. Bir âlimin kibrin âfetlerinden kurtulması yine Allahın tevfiik ve ihsanile verilmiş olan ilmin muktezasıle mümkün olur. Zira bu ilim âlimlere Tanrıdan korku duyğusunu verir. Hiç bir kimse âlimler derecesinde Tanrıdan korkmaz. [*] Kibir den ve ucubdan hakiki bir şekilde tenezzüh ve kemali husu enbiyanın şanlarından. Âlimler dahı hallerini onlara benzettikleri halde kibir ve tekebbür ile bunların âfetlerinden kurtulmuş olurlar.

Velhasıl Allahın kulu olan insan diğer hiç bir insan üzerine ululuk davasında bulunmaz. Eger bir kişi cahil bir insan Tanrıya isyan ettiğini görürse bu adam cahaleti sebebiyle bu isyanda bulunuyor, ben ise alim olduğum halde onunla amel etmediğimden isyan etmiş oluyorum, demelidir. Eger bir kişi bir alim görürse, ben onun bildiklerini biliyorum. Kendimi ona nasıl benzetebilirim.

Eger yaşça kendisinden daha büyük bir insanı görürse bu adam benden evvel Tanrıya ibadete başlamıştı diye. Eger yaşça

(1) 35 inci surede 28 inci ayetten: İnnema yahşallahe min ibadihil ulemaü. Türkçesi: Allahtan ancak ziyade korkanlar onun sıfat ve fiiller ini bilenlerdir.

kendisine müsavi bir adama te sadüf ederse ben kendi halimi daha iyi bilirim, onun halı ise bence malum değildir. Münasip olan kendi ahval ve âmalını aşağı görüp onun ahval ve e'falını daha üstün görmektir diye.

Eğer yaşça kendisinden daha küçük bir adamı görürse diye ki ben ondan evvel Tanrıya muhalefete başladım, O halde ben onun gibi nasıl olabilir? Şayet bir mübtedi veya kâfire rast gelirse belki bu adamların sonları iyi olur, benimki fena olur, bunu ben bilmem diyerek korkup Tanrıdan mağfiret dilemelidir. Eğer bir Köpek, bir Domuz, bir Yılan bir Akrep görürse, bunlar Tanrıya isyan etmemişler, itabe ve ikabe uğramıyacaklardır. Halbuki benim bir çok künahtarım var, Tanrının buyruklarına muhalefet ettim. Ben itab ve ikabe lâıyım diye. Şu halde akıllı biri insan her halinde işlerin sonunu düşünüp başkasının ayıbına bakmaz, Nefsini ucub ve kininden ve gururdan kurtarmağa çalışır. Kendi kalbinde olan ayıpları nasıl giderceğini düşünerek bunun ilâcını arar.

Kibirin ikinci sebebi ibadet ve perhizkârlıktır. Zira abid olan kimse fasik, belki kendi gibi nafıle kılmaııp şüphelerden perhiz etmeyen kimse üzerine ululanır. Bu dahı cahilden ileri gelir. Bunun ilâcı iki bilgiye bağlıdır. Bilginin birisi budurki ibadetin makbul ve efdal olması için bütün şartları yerine getirilmiş olması ve halis nihayet ve tekvaya mukarin olarak yapılmış bulunması

lazımdır. Fakat böyle ibadet bahusus bizim gibi adamlar için pek ziyade müşkül ve belki müteazzirdir. Bundan dolayıdırki Ulu Tanrı şöyle buyurmuştur.

(Fela tüzekku enfüseküm hüve âlemü bimen itteka)

(1) Bunun manası: (Siz kendi nefsinizi tezkiye edip biz iyi kimseleriz, ve tekva ehliyiz demeyiniz. Allahutaala tekva ehlini ve hakikatını daha iyi bilir.) Şu halde bizim ibadetimiz ve tekva ile büyükenmemize mecal yoktur.

İkinci bilgi budurki kibir etmek kullara haramdır. Çünkü kibir Tanrıya mahsus bir sıfattır.

Üçüncü sebep, soy ve soptur. Bir insanın hesap ve nesebi ile tekebbür etmesi cehilden ileri gelir. Zira bunun manası başka bir insanın kemalile böbürlenmektir. Arapça söylenmiş bir şiirin manası şudur:

(Sen atalarının ve dedelerinin şerefle fahrediyorsun. Vakıa atalarında olan şeref gerçektir, amma oğlu yaramazlığı sebebiyle o şereften âridir. Âdemin kabile, Nuhun oğlu Kenana bak: Eğer soy ve sop şerefi felâh ve necata sebep olsaydı bu iki adam: Kabil ile Kenan necat bulurlardı) Baksana sen babanın sulbünden ana rahmine düşen pis kokulu bir nutfadan hasıl oldum. En büyük ceddin olan âdem ise zelil topraktan yaratılmıştı. Şu halde sana neseble tekebbür nasıl yaraşır?

Dördüncü: Kibrin dördüncü

(1) Elli ikinci Necm surede 32 inci ayetten.

sebebi güzelliştir. Bu güzellik ekseriya kadınlarda olur Bununla kurulmak, böbürlenmekte cehelden ileri gelir. Zira bu güzellik çabuk geçer ve solar. Onunla tekebbür edeceğine kendi işine baksan daha iyi olur. O halde görürsün ki evveli bir nutfa idin, mecrayı bevlden çıkarak, başka bir mekâne girerek hayız kanile karışmıştı. Doğup büyüdüktan sonra nihayet birleş olacaksın. İşte sen bu başlangıç ile son arasında uzun müddet necaset hammalı idin, zira bağırsakların necasetle, sidik kavugun sidikle dolu idi. Burnunda sümük, ağzında tükürük, xulaklarının içinde kir, damarlarında kan, derinin altında sedit (2) koltuklarının altında pis kokulu kir: Günde birkaç defa apteshaneye gidip gelmekdesin. İşte bunları düşünen akıllı bir adamın hayaline kibir gelebilir mi?

Akıllı bir kimse kibir etmekden utanır.

Kibrin beşinci sebebi kuvvet ve zordur. Bununla da böbürlenmek cehilden ileri gelir. Zira, Eşek, Öküz, Fil gibi hayvanların hepsi insandan kuvvetlidir. İnsanı bir gün bir az sıtma tutsa o kuvvet geçer yatağından başını bile kaldıramaz.

Altıncı sebep zenginlik: Yedinci sebep insan evladı, akrabası, tabileri, köleleri, cariyele ri, şakirdleri ve kendisinin devlet reisine ve ümeraya yakın olmasıdır. Bu iki sebep kibirin sebeplerinin en kötüsüdür. Mal

(2) Sadid : Cerahalu su irin.

çabuk elden gide bir. Zenginlik yahudilerde dahi vardır, ve belki daha çok. Bundan başka bir insanın evladı, akrabası ölür. topladığı mallar elden çıkar. Köleleri ve cariyeleri dağılır, güvendiği reisler az olur veya ölürler. O halde o insan her kesin yanında zelil olabilir. Bunları bir kimse düşününce nasıl tekebbür edebilir? Yahudilerin sahib müsterek oldukları zenginlikten mütevellid şerefe yuf olsun. Hırsızın bir anda çalup kaçırabileceği maldan mütevellid şerefe yuf olsun!

Tekebbürün kendisine mahsus daha üç sebebi vardır.

1 — Kin tutmaktır Meselâ bir adamı bir payede kendisile beraber veya üstünde görüp ona karşı tekebbür etmek istenilir. Veyahut evvelce aralarında geçmiş bir vakkadan dolayı ona karşı tevazu göstermez ve onun tarafından gelecek hak sözü kabul etmez, nasihat kabulünden ar eder.

2 — Haseddir. İnsan kıskandığı insanın kendisinden üstün olduğunu bildiği için ondan sudur eden doğru sözü ve işi hasedden dolayı inkâr ederse bu hal yine kibirden ileri gelir.

3 — Riyadır. Bir kimsenin kendisine fazilette galebesini bildiği diğer bir kimse ile bir mecliste münazara ettiği vakit aralarında evvelce hased ve adavet değil bilis ve aşinalık bile yok iken mahza o mecliste bulunanlar o kimsenin galebesini anlamasınlar diye o mübahese ettiği adamdan sudur eden hak

ve doğru sözleri kabulden imtina etmesi yine kibirden ileri gelir. Çünkü o mecliste yalnız kendisile o mübahese ettiği adam olsaydı, o hak sözleri kabul edecekti.

KİBİRİN NİŞANLARI

Bir kimse, kendisine halkın ayağa kalkmasından hoşlanırsa, kendisinin huzurunda halkın ayakda durmalarından memnun olursa, ve bunu isterse o adamda kibir vardır. Eğer bunları meclisinde istemez ve bu şeylere tab'an mayil olduğu halde rıza göstermesse o adamda kibir yok demektir. Yalnız gezmeyüp arkasında adam gezdirmek yine kibir alametidir.

GÖZÜN ÂFETLERİ

Bu bahsi yukarıda isimlerini saydığım şarihlerden seyyah hekimin Burhanüt tarikasından alacağım:

Üçüncü nevin dokuz sınıf âfetlerinden dördüncü sınıf gözün nazar cihetinden olan âfetlerinin beyanındandır. Bil ki bütün müslümanlar erkek ve kadınlar haram şeylerden gözlerini çevirmekle mükelleftir Allah gözleri ibret ile mülk ve melekütte ki acip şeylere bakarak onlardan hakkın birliğini ve kudretinin büyüklüğünü istidlâl etmesi için yaratmıştır. Bunun için gerektir ki göz yaratıldığı nesne de istimal olunup nehy olunduğu nesneden igmal oluna. Meselâ gözü nahmahrem olan kimseye nazardan ve bir müslümanın ayıbına muttali olmadan ve hakaret ile bakmaktan hefz ide. Netekim

ulema dedilerki kişi gayrın ayıbını bilmesi kendi nefsinin arif olmamasından naşidir. Zira nefesine arif olan kimse âhanda gördüğü ayıpların cümlesini kendi nefsinde bulur. Bu sebeple hemmaz ve lemmaz olamaz. Hemmaz şol kimseye derlerki kişinin ardından ayıbını söyleye ve lemmaz şol kimseye derlerki insanları daima ayıplar ve bunu onların yüzlerine karşı söyler. Kimki gayrida olan ayıbı kendi nefsinde bula ve nefsinin ayıplarına vakıf ola ol kişi kendi nefsinin ayıbları ile mükeyyet olur ve gayrın ayıplarına tamamen göz kapar. İnsanın gözünü haram canibinden meneylemesi emir olunmuştur. Netekim haktaala buyuruyor:

(Kur'ân ilmi'mine yeguddu min ebsarihim.. (1) Yani ya Muhammed sen di müminlere ki gözlerini yumsunlar ol nesneden ki biz onlara haram kıldık, o canibe bakmasunlar ve ferçlerini muharremetten hıfz eylesünler. Müfessirler eyderler kur'anda her yerde ferc hıfz olunmak buyurulmuştur. Andan mürad, ama bu âyette emrolunan, setri avrat edüp kimseye göstermemektedir pes gözü haramdan hıfz eylemek size enfa ve ezhardır. (2) zira haktaala işlenen nesnelerin hepsini bilir ve amellerin cezasını verir. Pes kadınlar dahj erkekler gibi hıfz nazar ile emrp-

(1) Nur suresinde 30 ucu ayet.

(2) Erin avret yeri göbeğile dizi arasındır. Kadının avret yeri: yüzü ve elleri bileklerine ve ayakları topuklarına kadar müstesna olduğu halde âzasının her tarafı avret mahallidir.

lundular demekten ibarettir Burada zikrolunan âyetler ibadin maharime nazardan ictinab, mukatazayi edebi riayet etmeleri içindir pes haktaala nazarı meneylemesi, namahrem canibine olan nazardır. Allah bu men'i nazarın faidesi üzerine tenbih buyurdu. Ol faide tezkiye nefse ve tasfiye kalbe ve taatların hayrını ziyade etmesine sebebedir. Zira nazar ile, havatır hasıl olmağın huzuru kalp ve cemiyeti hatırfeyt olur. Ve ol hatıra insanı zikrullahtan meçhul edüp alıkor. Haram işlere davet eyler. Ve ol mahalde şeytan fırsat bulur, ve insanın göksünü vesveselerle doldurur. Şerler ve künahlar kapusu açılır. Allah göstermesin çok korkulacak iştir. Haktaalanın bu tehdidi ve tahziri için Nur suresindeki bu âyet kâfidir ki manası insanların işledikleri şeyleri Allah bilir. Mü'min suresinde de insanların gizli yaptıkları da Allahın bildiği tenbih olunmaktadır.

Encyclopedia de l'islâm, da birgiviye dair olan makalenin tercümesidir.

Balıkesirde 928 (1522) de doğmuş, ilk tahsilini memleketinde yapmış sonra İstanbulda büyük tahsilini bitirmiş, Bayramiye tarikatına girmiş, bir müddet Edirne'de çalışmış, sonra umumî hayattan çekilmek istemiş isede Atullah tarafından Birgidedeki medreseye müderris tayin edilmiş. Orada ölünceye kadar (981 1575) çalışmış.

Arapça yazdığı eserler faaliyet edebiyesine şahiddir. Bunla-

rın çoğu ilâhiyete dairdir. Akayide, alâka, fıkha dair meseleleri muhtevidir. Vakfa dair ebusuud ile mubahasası Diğer bazı eserler arapcanın sarfına dairdir. Fihrist âsarı Brockelman, da var.

Risalei birgivi yahut vasiyeti birgivi mükerreren tercüme ve temsil edilmiş. Bu hususta (Zenkere) e bakılması. Asi atique

1843 senesi 11, 32, 55, 1859. 1.524.

Dieterici, chrestomathie ottomane, 38 ve mabadı eserlerinin tercümeleri arasıda bilhassa garcin de Tassy nin (L'İslâmis ne D'après le Goran) indeki terasıl (1874) Ali B Balinin (El ikdil manzum fizikri efazılır Rum) una bakılması.
(S O N)



Karasi hükûmetinin Osmanlılar tarafından zabtı

Yazan: EKREM ÇAVULDUR

Tarihin önemli bir yönden aydınlatmadığı vak'alardan biri de budur. Elde gezen osmanlı tarihleri, Karesi beyin oğlu Aclan bey öldükten sonra iki oğlu kaldığını bunlardan birinin Dursunbey adında olup orhan bey nezdinde bulunduğunu ve ibni aclan diye bahsettikleri bir oğlunun da babası yanında olduğunu yazarlar.. Hiç biri acelanın culusu tarihini almaz. İdare ve icraatına dair uzunca bir malumat vermez. Yalnız müdebbir ve uysal bir şahsiyet olduğundan Osmanlılarla iyi geçindiğinden ve rumlara karşı Osmanlılara yardımında bulunduğundan bahis ederler.

İhtilafli olarak Aclan beyin 735-737 hicret tarihlerinde ve fatını ve yanındaki oğlunun bu tarihlerde hükûmeti elde ettiğini huysuzluğu yüzünden tabasının kendini istemeyerek Orhan nezdindeki oğlunu davet ettiklerini bildirirler.

Cumhuriyet devrinde Atatürkün işaretile türk tarihi tetkikatına verilen önem sonunda yapılan derin araştırmalar üzerine elde edilen Sekizinci hicret asrı ortalarında yazılmış eserlerle tarihi osmani encümeni ve türk tarih kurumu tarafından meydana çıkarılan Osmanlı imparatorluğunun ilk teşekkül çağına ait vakfiyelere dayanan ve son yılların mahsulü olan tarihi tetkikler,

bir kısmı menakıp şeklinde yazılan eski Osmanlı tarihleri tarafından nakil edilen rivayetlerin bazılarını çürütmektedirler. Bizde bu yüzden ele geçire bildiğimiz eski ve yeni eserleri tetkik ederek Karesi ilinin Osmanlılar tarafından zabtı keyfiyetini hakikata daha uygun bir surette tahlile çalışacağız. İlk önce (Aclan) ismi üzerinde durmağı luzumlu görüyoruz. (Türklerin deniz muharebeleri) namındaki eser, bu adı (Arslan) olarak yazmaktadır. Deniz Lisesi muallimi olan eser müellifi, bu hususta bir mehaz göstermemektedir.

Balıkesire 2-3 saat mesafedeki bir köy adının sözü geçen eserin ileri sürdüğü isimle alakası olsa gerek. Muhaberatta (Aslıhan tepeciği) halk arasında (Aslan tepeciği) diye kullanılan bu köy adı: (1) medli elif ve sad ile (Aslan) olarak yazılmaktadır.

Selçuk devleti varislerinden denizli hükûmetinin hükümdarları arasında (Murat aslan) elif sadlı-adı geçmektedir. (2) buna göre (Aclan) ın aslıhan veya muhaffefi olan aslandan taharrüf etmesi ihtimali mevcuttur.

(1) Köyün pek yakında bulunan bir tepe, yağma mezar (Hüyü) andırmaktadır.

(2) Türkiyat mecmuası cilt 2 sahife: 14 deki silsile cetvelinde, köprülü zade Mehmet Fuadın anadolu beyleri tarihine ait notlar.

Bununla beraber T ü r k adları içinde tasadüf edilemeyen bu ismin bir ad olmaktan ziyade bir sıfat veya lakab olması da varıttır.

Cermeyan oğullarından Mehmet beyin çağışdan lakabile anılması gibi (3) Osmanlı imparatorluğunun meşrutiyet devrinde tarihi tetkikat ile oğraşan değerli zatlardan teşkil edilmiş olan tarihi osmani encümeni namına Necip Asım ve Mehmet Arif tarafından telif edilen Osmanlı tarihinde «karesi bey ahlaflından Aclan bey» (4) kaydı görüldüğüne nazaran Aclanın bir isim olduğu anlaşılmakta isede yalnız oğlu değil, bir kardeş olması ve hatta daha ileri gidilerek bir hükümet nabi bulunması bile hatıra gelebilir.

681 tarihinde Selçuk tahtına oturan gıyasettin Mesut saninin nüfuzlu ümerasından madut bulunan (5) 699 hicret yılında idare etmekte şlduğu uç beyliğinin istiklalini ilan eden karesi beyin, ilk tarih sahifesine çıktığı 681 H. yılıle oğullarından Demirhan ve yahşi hanın karasi ülkesinde hükümdar oldukları

(3) Aynı eserlerde sahife: 414 köprülü zadenin Cermeyan oğulları tarihine ait notunda

(4) Osmanlı tarihi N. Asım, M. Arif sayfa: 497

(5) Karesi tarihçesi İsmail hakkı sahife: 73 cami üddüvelden nakil.

733 (1) hicret tarihi arasında yarım asırlık bir zaman geçmiş. Oldukça uzun olan bu müddet zarfında müteaddit halefler geçebilir.

Bununla beraber 681 H. yılında babası Ertuğrulu istihlaf ederek 726. H. senesinde vefat eden Osmanlı hükümetinin müessesisi Osman gazi gibi karesi beyin de uzun müddet yaşayarak sözü geçen oğullarının hükümdar oldukları zamana ulaşabilmesi daha kuvvetli bir ihtimal dahilindedir.

İbni batuta, mesalikülebsar kitabüttarif gibi arab esesleri'

(1) Vak'ai haccı eda ettikten sonra 732 hicret yılı sonunda Mekkeyi terkeden seyyah İbni Batuta, Yemen yolile Hindistana gitmek istiyorsa da buna muvaffak olamıyor. Ciddeden ayrılarak (Resüddevair) Mısır, Şam, Lazkiye, Alâiye tarikile Anadoluyu dolaşmağa başlıyor. Buna göre 733 hicret yılı Ramazanında (Eğridir) de Hamit oğullarından Ebu İshak bini Dünderin nezdinde; Ramazan bayramında (Ladık - Denizli) de Şucaettin yenenç - inanç bey, Kurban bayramında ise Manisa hükümdarı Saruhan beyle görüşüyor ve 734 yılı Muharrem'in aşure gününde Bursada Ahilerden şeh Şemsettinin ziyafetinde hazır bulunuyor. İbni Batutanın (Tahfetül enzar, fi garaibül emsar ve acıbul esfar) adlı seyatnamesinin Şerif paşa tercemesi (cild: 1. Sahife: 316 320, 337, 340) bu malûmata nazaran 733 senesi Kurban bayramını müteakıp Bergama ve Balıkesirdeh yani Karasi oğulları (Yahşi han ve Demirhan) memalikinden fazla eğlenmeksizü Bursaya geçiyor.

Şu halde İbni Batutanın Balıkesir'den 733 zilhiccesinin son günlerinde geçmiş olduğu katiyetle tebarüz etmiş oluyor.

Osmanlı mü'arrihlerinin babası nezdinde bulunduğunu ileri sürerek ibni Aclan diye yad ettikleri karasi hükümdarını (Demirhan) tesmiye etmekte idirler.

Bu eserlerden mesalikülebsar ve kitabettarif. Memleketi ekira (Balıkesir) emiri olan demirhanın memleketi mermera (Manisanın drğ marması) emiri bulunan yahşi hal ile kardeş olduklarını, binainaleyh karasi beyin oğulları

bulunduklarını ileri sürmektedirler. (2) döğiniyi de türklere ait umumi tarihinde bunu teyit etmektedir. Orhan gazi devrinde yazıldıkları anlaşılan sözü geçen arap eserlerinde (Aclan) ve (Dursun) beylere ait bir malumat yoktur.

(2) Karesi tarihçesi sahife: 80,84, 58,86

(Devam edecek)

K Ö Y L Ü

Altın Başak ova içinde yükselen varlık
Gürbüz beden, mert bakışlı çalışkan köylüdür
Her işte başarılik, yaradılış yararlık
Hayatın her yönüne can alışkan köylüdür.

Tohum vakti çiftinde, baharda bayram yapar
vakti hasat enlerde orakla gülbenk atar
Yurdu çok sever köylü dajma yurda tapar
Yan bakana kükreyip karşı çıkan köylüdür.

Düz ve sade bir hayat göksünde temiz yürek
Tatlı, tatlı anlatır muhitini öğerek
Mes'ut yurttan her'an şen, çalışarak güler
Gam, elem, endişeyi boğan yıkan köylüdür.

Gürbüz er, mert bakışlı hür çalışkan köylüdür
Hayatın her yönüne erce alışkan köylüdür.

AVNİ GÜLER

Cumhuriyet Halk Partisinin Tekûmülü

Avukat ESAT BUDAKOĞLU

29 Mayıs 939 münasebetile Halk
evimizde verilen konferans.

— II —

Ve o, nisanda bu karar ka-
nunlaştırıldı. Bu suretle zaten
mevcut olan ve tabiiyat kanun-
la tanınmış oluyordu. Türkiye fi-
ilen ve hukuken lâyikleşmişti.
Türk kabiliyetinin inkişafına
manij olan her Türkün reisliği
altında yeni bir inkılâbın millî
kültür sahasının en kıymetli in-
kilâbınının hazırlanması olduğu
görürüz. Bu harf inkılâbı idi.
Aylarca geceli gündüzlü Atatürk
başta olmak üzere bütün lisan-
cılar, şairler, edipler bu mevzu
üzerinde çalıştılar.

1928 senesinin 9 Ağustosun-
da gece saat on birde Saray
burnu parkında tertip edilen mü-
samereyi şerefliendiren Atatürk
orada koydurduğu bir kürsüye
çıkarak yeni Türk harflerini ka-
bul ettiğimizi bütün memlekete
müjdeledi. Bu müjde kültür sa-
hamızda yeni ve faziletli bir de-
vir açılyordu. Türkiye bir mek-
tep ve Atatürk de o Mektebin
baş muallimi oldu her yerde kö-
ylere varıncaya kadar millî bir
vazife halinde Türk harflerini
öğrenmek ve öğretmek için ça-
lışıldı. Az bir zamanda okuyup
yazanların adedi bariz bir inki-
şaf gösterdi. Partimiz kadının
içtimai hayattaki rolünü ve eh-
emmiyetini de ihmal etmemiştir.

Osmanlı saltanatı kadının içtimai
hayattaki ehemmiyet ve mevki-
ini vermemiş onu daima cemiyet
hayatından uzaklaştırmış hatta
insanlık haklarından bile mah-
rum bırakmıştır. Halbuki binlerce
sene evvelki Türk cemiyetlerin-
de kadının vazifesi bunun tama-
men aksi idi. Saltanatın diğer
milletlerden sonradan aldığı ihti-
yatlarla bu yoldan ayrılmıştır.
Kadına içtimai hayattaki mevki-
ini vermek lâzımdı ve bu üstün
ve ileri cemiyet hedefine vara-
bilmemiz için zaruridi. Atatürk
ta 923 de İzmirde ve 924 de de
Dumlupınardaki nutuklarında bu
mevzua temas etmişti. O zaman
demistikki:

«İçtimai heyetin terakki ve
temeddü bünyesini teşkil eden
kadın ve erkek unsurlarının ay-
ni zamanda icapları intisap et-
mesile mümkündür. Aileyi teş-
kil eden kadın ve erkek unsur-
ların tabii haklarına malik olma-
ları lâzımedendir.»

Dumlupınardaki nutkundan 16
gün sonra medeni kanunun ha-
zırlanması için hukuk âlimlerin-
den teşkil eden bir heyet vazi-
feye başlamıştır. Türk medeni
kanunun kabulü ile türk kadını-
ğının harp ve hürriyetlenmesi ilk
defa kanunla tanınmış oluyordu.

Bundan sonra Türk kadını iç-
timai hayatta her sahada vazife
almış olarak gördüm.

1930 senesinde belediyeler ka-
nunun kabulü ile siyasi hayatta
da kadına mevki verildiğini gö-
rürüz. Artık kadın da her er-
kek gibi belediye intihabına iştir-
ak edecek ve inhihap edilebile-
cektir.

1935 senesinde de belediyeler
kanunu ile tanınan bu siyasi
hakkın Büyük Millet meclisine
âza olabilmek hakkınında tenin-
masıyla bütün siyasi hayata teş-
mil edildiğini görüyoruz. Bu gün
en ileri cemiyetlerin pek çokla-
rında bile tanınmayan bu hakkı
cumhuriyet halk partisinin ce-
miyet hayatında kadına vermiş
olduğu emniyetin derecesini gös-
terir. Bu gün türk kadını dün-
kafes arkasında hapsedilen tabii
içtimai hatta insanlık hakların-
dan mahrum edilen kadın değil-
dir. Bu günkü Türk kadını içti-
mai hayatın her sahasında liya-
kat ve ehliyetine göre vazife
alan bir unsurdur. İnkılâbımız
içinde, üzerinde ehemmiyetle du-
rulması icap edilenlerden biri de
tarih inkılâbıdır. Türk milletinin
şeref ve haysiyetiyle mütenasip
mâzi araştırmaları neticesinde
elde edilen tarihi hakikatlar şa-
yanı dikkattir. Bu sahada asır-
lardan beri devam eden bir alâ-
kasızlık milletimizi mütemadiyen
inkişaf eden modern kültür kar-
şısında değersizleştiriyordu. Za-
man zaman coşan istilâlarla te-
sirlerle devirler değiştiren Türk
hamlelerine hakiki kiritikten
mahrum kaldığı için saman ale-

vi mahiyeti atfediliyor. medeni
vet camiası huzurunda milliyeti-
mize lâayık olduğu yer verilmi-
yordu. Yani nesiller mâzilerini
ateş. Kan ve göçebelik içinde
bir ecdad, hepsi büyük ve kah-
raman vasfını taşıyacak kuman-
danları ise zalim bir şahsiyet
olarak öğrenirlerdi. İslâmiyetten
sonraki devirler hakkında cazip-
leşen tarih ise islâm tarihçilerin
dine bağlı düşüncelerinin bir
neticesidir. Menşei, dili, ırkı,
kültürü malâm olmayan bir mil-
letin dünya muvacehesine daima
bir sıkıntı yaşıyacağı muhakkak-
tı. Örtülü olmasına rağmen yer
yer kendini gösteren hakikatle-
ları mebdetine kadar araştırmak
tarhimizi bütün hususiyetleriyle
meydana çıkarmak ırkımızın
dünya ırkları arasındaki yerini
bulmak ve Türk milletinin dün-
ya kültürüne verdiği feyiz ve
ve kuvveti bütün dünyaya tas-
dik ettirmek için çalışmak. İşte
Türk tarihinin yeniden kuruluşu
budur. İlk zamanlarda her mille-
te olduğu gibi bir hüsnüniyet
telâkkî edilen ve mübalâğalı gö-
rülen bu fikir bu gün bize bir
esas neticeler vermiştir. Yakın-
lara kadar zannedildiği gibi Os-
manlı tarihi Türklüğün vasil ol-
duğu en yüksek bir nokta de-
gil ancak büyüklük tarihinin bir
devresidir. Milattan binlerce se-
ne evvelinden bu güne kadar
her biri başlı başına bir devri
temsil eden bir çok imparator-
lukların kurucusu dünyanın her
köşesine medeniyet taşıyan orta
Asyanın sahibi Türk milleti ol-
duğu bu vazihen bilinen bir hâ-
disedir.

[Sonu var]

Şevki Çamtepe

Yazan: AZİZE TÖZEN

Çamtepe köylü Recep çiftlikte yerleşeli 3-4 sene olmuştu. Şimdi kardeşine de bir iş bulmayı düşünüyordu. Çapa işlerini gel git ayak hizmetlerini Şevki pek alâ becerebilirdi. Burada yer içer, beş on kuruş aylık alır geçinir gider, yavaş yavaş vaziyeti kavarsa kâhyahâ kadar da yol vardı.

Kâhyalık... Bu hülyaya Recepte kapılmıştı, ama artık hevesi geçti, gönlü daha yükseklerde şimdi onun.. Hele Şevkiyi küçük kardeşini oraya bir kayırsında..

* *

Şevki beş aydır çiftlikte... Daha on dört yaşında olmasına rağmen hayli zor işlerin hakkından geliyor. Temiz yüzü, açık gönüllülüğü, sık kirpikli iri gözlerinin saf bakışı hoş gidiyor, çiftlikte her kes onu seviyordu. Hele bazı isimlerin teleffuzunda güçlük çekmesi, bilmediği eşya ya hiç düşünmeden bir isim takıvermesi çiftlik halkını ve sık sık gelen misafirleri katılırcasına güldürüyordu. Meselâ: Efendisine Bay Nevres diyeceğini (Bay Nevres) der, yüksek ökçeli sık bir iskarpine (ayaklı pabuç) diye ad takardı.

Şevki çok vakur ve ciddi tavırlıdır. Onu şehirli bir çocuk gibi giyinmiş, saçlarını taranmış görenler, orada alelade bir uşaktan ziyade Bay Nevresin oğlu,

akrabası falan zannederler. Yalnız konuşturmamak şart.. Herkes niçin ve ne kadar gülerse gülsün o, sadece tebessüm eder. Hele kendisine gülündüğü zaman öyle sakın, kayıtsız bir tavır takınır ki, hiç bir şey görmüyor, işitmiyor sanılır.

Yirmi gündür Şevkide mühim bir değişiklik var: Küçük beğinin verdiği bir kat elbiseyi, Recep ağabeyinin «Bayramlarda giyersin» tenbihine rağmen gündeliğe vuruyor. On dört senedir tarak yüzü görmiyen saçlarını tarıyor, boya nedir bilmiyen yemenilerini yılan yastığının üzümüyle boyuyordu. (1) Fakat değişiklik Şevkinin yalnız üstünde başında değildi, halinde tavrında da vardı. Yüzüne tatlı bir süzgünlük, gözlerine tatlı bir dalgınlık, haline garip bir durgunluk gelmişti. Şevkide bu değişikliği ilk sezen Türkândı. Türkân Bay Nevresin pek nazlı ve şımarık büyüttüğü biricik kızı.. Şevkiyle herkezen çok meşgul olur, ona herkezen çok o güler, onu herkesten çok içneler, alay ederdi.

Şevkinin bunlardan hiç memnun olmadığını bildiği halde onu incitmekten gene kendini alamazdı. Türkânın halazadesi yirmi gündür çiftlikte Bir iki ay tebdil hava etsin diye, geçenlerde kardeşini görmek için İstanbula Bay Nevres, Sevinci alıp çiftliğe getirmişti.

Şevki Sevinçten pek memnun oldu. O, Türkân gibi adamı ikide bir de ekşitmiyor, çılgın kahkahalarla canını sıkıyordu. Herkesin katıla katıla güldüğü şeye Sevincin sadece tebessüm etmesini, herkesin (Şevkinin dediği gibi) iplikçi karının çıkırağı gibi gır gır ettiği vakit onun gayet az konuşmasını pek beğeniyor, nedense onu kendine herkesten daha yakın hissediyordu. Halbuki zavalı Şevki aldanıyor. Sevincin bu hali gururundandı. Kendini ve kendi yaptığı her şeyi beğenir, Muhitinde kadın erkek hemen herkesle için için alay ederdi. Çiftliğe gelir gelmez ona Şevkiyi anlatmışlar, günün yegâne eğlencesi olduğunu söylemişlerdi. Bu, hakikatta olsa, Sevinç, bunu tamamen aksini almağa, herkesin rağmına hareket etmeğe mecburdu, bunu yaradılışı amirdi. Şevki hakiki mahiyetini anlayamadığı sevincin bu tavrına kendini kaptırırverdi.. Bunu sezmekte gecikmeyen Türkân da meseleyi önce Sevince sonra Recepten başka bütün çiftlik halkına yetiştirdi. Bu yeni kahkaha vesilesiyle güldüler, güldüler.. Sevinçte güldü belki herkesten çok.. Ne de olsa gururu okşamıştı. Şimdi her sözüne her hareketine katıla katıla gülenlerin arasına Bayan Sevincin de katıldığını gören Çamtepe köyünün saf çocuğu buna önce bir manâ veremedi, sonra içini yakan o şudrsuz ateşin mantığı ile hayrayordu.

— Bana alışıyor, dedi, benden hoşlanıyor gayri...

Bu gün çiftlikte yarış var. Ceviz toplama yarışı. Uşaklardan üçü ağaçlardan ceviz indirmeğe memur edildi. Gençler aybüklükte birer sepet aldılar, kim daha evvel sepetini doldurursa o birinci olacak. Birinci gelene bay Nevresin çok kıymetli bir hediyesi vardı. Herkes hazırlandı, işaret verildi, yarış başladı, bir kaynaşmadır koptu. Yarışanlar çekirge gibi zıplıyor kollarındaki sepetlere topladıkları cevizleri dolduruyorlardı. Dolmaya başlayan sepetler ağırlaşmış, kolda taşınması güçleşmişti. Şimdi sepetlerini bir kenara koyuyorlar, avuçlarına eteklerine doldurdukları cevizleri götürüp boşaltıyorlardı. Bir aralık eteğine doldurduğu cevizleri sepetine koşturan Sevinç hayretten dona kaldı.. Sepeti dolmuştu.. bu ne? etrafına bakındı, yerden ceviz toplar gibi yapan Şevki, sık kirpikli iri koyu gözleriyle kendisine bakıyordu. İş anladı. Herkesi bir anda donduran çılgın bir kahkaha attı:

— Beyhude yorulmayın artık tık çocuklar, ben birinci geldim, diye haykırdı. Koşuştular ve Sevincin tedeleme dolmuş sepetinin önünde hayretle bakıştılar. Hâlâ sıçraya sıçraya ceviz toplayan Şevkinin bu hale aldırışmış etmemesinden derhal işi anladılar, hep bir ağızdan sürekli bir kahkaha tufanıdır koptu. Şevki gene oralı olmadı.. Fakat Türkânın katıla katıla gülerken:

— Kör olma emi Şevki, diyerek gülmesine tahammül edemedi. Birden doğruldu dizlerini dö-

vü� kasıklarını bastırarak gü-
lenlere dolu ve bulutlu gözlerle
baktı, yüzü morardı, ağzının ke-
narındaki çizgiler derinleşti, iri
koyu gözlerinde bir bahar sağ-
nağına benzeyen yaşlarla koştı,
ağaçlar arasında kayboldu.

* *
Bu gün şeker bayramı. . bay-
ram ertesi Sevinç İstanbula dö-
necek herkes ısrar ediyor.

— Bir iki hafta daha ne olur
Sevinç? Fakat o kararını de-
ğiştirmedi. Sabahleyin âdet yerini
buldu: Küçükler ile büyüklerinin
büyükler, küçüklerin yüzünü öp-
tü. Mutad dua ve temennilerden
sonra çiftlik adamlarının tebrik-
leri kabul edildi hediyeleri dağı-
tıldı. Ceviz yarısından sonra sık
sık görünmeyen Şevki bu gün
kendine göre oldukça şık ve
şandı. Bay Nevresin yanından
çıktıktan sonra akşama kadar
gene gören olmadı onu.

Sevinç akşam yemeğinde pek
iştahsızdı. İki lokma bir şey yi-
yip kalktı, bahçeye çıktı. Daha
iki adım atmadan Şevkinin kor-
kak ve çekingen adımlarla ken-
dine doğru geldiğini gördü. Ka-
dınca düşündü, kadınca iğnele-
mek . gülüp eğlenmek . için oda
seslendi:

Ne o Şevki, sabahtan beri gö-
rünmüyordun, nerdesin bakayım
Şevki cevap vermedi. Karanlıkta
ne yüzünün değişen rengi, ne
elinin titrediği görülüyordu. fe-
kat sesindeki perişan ahenk onu

ele v-rdi:

— Bayan Sevinç...

— Nedir Şevki?..

— Buyur şunu al bayan Se-
vinç..

— Nedir o?

— Sana aldım. Ayaklı pabuç

Bayram değilmi ya Kâğıda sarılı
iskarpinleri uzattı. Sevinç gene
bir kahkaha kasırgasına tutuldu.

Hah hah hay.. İlâhi ne diye-
yim sana Şevki. Hay sen çok
yaşa emi.

— Gülme öyle allahisen ba-
yan Sevinç.. Sen eskiden böyle
değildin, böyle yanşak yanşak
gülmezdin adama.. (2) Sevincin
kahkahaları birden bire söndü,
kaşları çatıldı, Şevkiyi tokatlıyan
ışıklı bir sesle:

— Ayaklı pabuca bu kadar
meraklıysan git kunduracı çırağı
ol, bari karnın doyar. Münase-
betsiz çocuk l dedi ve elinin ter-
siyle uzanan paketi itip süratle
uzaklaştı Çamtepe küçük Şevki
reddedilen aşkından çok yarala-
nan izzetinefsiyle başbaşa orada
dondur kaldı.

* * *

İki senedir aldı yürüdü. Da-
ha yirmi dört yaşında büyük bir
şöhret sahibi olmuştu. (Çamtepe)
kundura mağazası arı kovana gi-
bi işliyordu. İstanbulun en şık
giyinen kadınları şimdi Çamtepe-
nin müşterisiydi.



Evimizin Neşrettiği

KİTAPLAR

- 1) — Halkevimizin sekiz aylık çalışması
- 2) — Köy kitabı
- 3) — Öz Tükçe adlar.
- 4) — Çepniler,
- 5) — Halk inanmaları,
- 6) — Özel görenek ve inanmalar,
- 7) — Atalar Sözü
- 8) — Bağcılık,
- 9) — Verem,
- 10) — Yusuf Fakih,
- 11) — Yurdum için,
- 12) — Balıkesir Coğrafyası,
- 13) — Konferanslar
- 14) — 17,18 inci asırlarda Balıkesir şehir hayatı,
- 16) — Köylü Ormandan nasıl faydalanır,
- 17) — 19 Mayıs,
- 18 — Yağcılar ve Savaş-tepe mânileri.
- 19 — Öz Ses ve Zevk kaynaklarımız.
- 20) — Balıkesir ve civarında Yürük ve Türkmenler
- 22) — Türkiyede Su ve Ağaç meselesi
- 23) — Uygurlar ve Uygur Medeniyeti

ÇIKMAKTA OLANLAR

- 15) — Vesikalar
- 21 — Halkıyat

Sayısı 15 kuruştur

Türkdili Matbaası— Balıkesir